

c Dosarul nr.1-64/15

Nr.electronic 33-1-575-06032014

S E N T I N Ţ A

În numele Legii

04 martie 2020

Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Constantin Creţu

Grefierul Natalia Cimpocă

Cu participarea:

Procurorul Aliona Nesterov

Avocatul Valentin Golubciuc

a judecat în şedinţa de judecată deschisă cauza penală de învinuirea lui

*****, a.n.*****, originar s. ***** şi locuitor a com.*****, moldovean, cet.RM, studii superioare, căsătorit, pensionar, supus militar, fără antecedente penale,

învinuit în prevederile art. 328 alin.(3) lit.b) şi d) Cod penal,

a constatat:

***** exercitând funcția de primar al comunei *****, r-nul Ialoveni iunie 2003-2007, fiind ales în această funcție în rezultatul alegerilor locale 2003 și confirmat prin hotărârea Judecătoriei raionului Ialoveni din 17 iunie 2003 fiind în baza Legii nr. 199 din 16.07.2010, cu privire la statutul persoanelor cu demnitate publică, persoană de demnitate publică, și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe:

***** în calitate sa de primar al comunei *****, r-nul Ialoveni fiind obligat conform Regulamentului cu privire la concesionarea serviciilor publice de gospodărie comunală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1006 din 13.09.2004, să organizeze licitația și să întocmească contracte de concesiune, precum și conform art. 84 alin.(2) al Legii privind administrația publică locală nr.123 din 18.03.2003 (în vigoare la acel moment) să concesioneze bunurile doar în baza deciziei consiliului local, a ignorat aceste prevederi și la 15.10.2006, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a încheiat cu reprezentantul Asociația Obștească *****, Vladimir Trofim, contractul de comodat nr.69 și ilegal i-a transmis ultimului, cu titlul gratuit, fântâna arteziană și apeductul din localitatea *****, r-nul Ialoveni, până la data de 10.10.2009.

În continuare ***** pentru a-și camufla acțiunile sale infracționale și de a induce în eroare organul de autoadministrare locală, a inițiat în cadrul ședinței Consiliului comunal *****, r-nul Ialoveni din 06.02.2007, procedura de eliberare a permisiunii consiliului pentru transmiterea în arendă conform prevederilor legale aceleiași Asociații Obștești, fântâna arteziană, iar drept rezultat Consiliul în aceiași zi prin decizia sa nr. 2/5 din 06.02.2007, a permis primăriei darea în arendă acesteia.

În pofida existenței deciziei nr. 2/5 din 06.02.2007, ***** în calitate sa de primar, pe parcursul exercitării atribuțiilor sale de primar al localității *****, n-a încheiat contractul corespunzător și respectiv, pe perioada 15.10.2006-01.07.2008 nu au fost încasate în buget mijloace bănești în sumă de 298958,33 lei, calculate conform tarifelor prevăzute în Legile nr. 34 privind bugetul de stat pentru anul 2007 și nr. 254 privind bugetul de stat pentru anul 2008.

Astfel, aceste acțiuni au fost soldate cu urmări grave, exprimate prin cauzarea intereselor publice a daunelor în proporții deosebit de mari.

În așa mod, Dereco Pantelei, fiind persoană cu funcție de demnitate publică și-a depășit vădit limitele drepturilor și atribuțiilor prevăzute de lege, fapt soldat cu urmări grave, exprimate prin cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari intereselor publice, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit.b), d) din Codul Penal.

În ședința de judecată inculpatul ***** fapta imputată nu a recunoscut-o, a pledat pentru achitarea pe marginea învinuirii aduse și a declarat precum că, în perioada anilor 2003-2007 a îndeplinit funcția de primar a com.*****. În perioada respectivă în comuna ***** erau aprovizionați cu apă potabilă doar 150 de gospodării. La 30 octombrie 2005 a fost dispusă adunarea generală a satului, unde au participat 525 cetățeni, care constituie 24% din toată populația a satului. La această adunare a fost aleasă Asociația Obștească *****, deoarece era necesar de a participa la proiectul construcției a apeductului. Locuitorii a satului au contribuit la costul proiectului în mărime de 15% - costul proiectului era de 75000 Dolari SUA. De la cetățeni ai satului au fost strânse a câte 500 lei, care a fost strânsă de către Asociația Obștească. La 22.12.2005 a fost petrecută tenderul pentru agenți economici care s-au înscris la petrecerea concursului pentru construcția apeductului. Tenderul de proiectarea a fost petrecută de SRL "Sinteza". Proiectul a fost petrecut pentru 722 gospodării inclusiv pentru instituție de învățământ și primăria. Costul proiectului a fost de 33000 lei. Tenderul a fost câștigat de către SRL "Diarse Tehnician". Începutul construcției a fost pentru 10.04.2006 pînă la 06.07.2006. Recepționarea finală 28.03.2007. Motivele de prelungire a contractului au fost condițiile climaterice. Paralel cu construcția apeductului central de către SRL „Diarse Tehnician”, a început și construcția apeductelor secundare de către AO „*****”. Aceste construcții au fost începute la sfârșitul lunii iulie anul 2016. A menționat că pentru construcțiile respective, însuși ca primar a petrecut circa 60 de adunări pe sectoare. La adunările respective, contribuabilii au cerut ca apeductul să fie gestionat de către AO „*****” deoarece toată suma de bani a fost avansată de contribuabili și fondul de investiții. Paralel cu construcția apeductului central de o lungime de 7,2 km, apeductele secundare constituiau aproximativ 12 km, pentru care contribuabilii au mai adunat mijloace financiare a câte 1000 lei de gospodărie. La momentul respectiv au achitat circa 600 de gospodării. De asemenea pentru construcția apeductului respectiv, Primăria a avut nevoie de 3 rezervoare care au fost

eliberate de către CVC „****”, în arendă, pe termen nelimitat, fără preț, argumentând, că din acest apeduct sânt alimentați și lucrătorii întreprinderii. La 20.11.2006, a fost petrecută ședința consiliului local la care a fost dată darea de seamă despre mersul construcției apeductului central și gestionării de către președintele AO „****” dl. Trofim. La momentul petrecerii ședinței respective, deja erau conectați la apeductul central 638 de gospodării. Primăria împreună cu AO”****” au urgentat construcția apeductului secundar în legătură cu aceea că apeductul central nu era posibil să fie dat în exploatare dacă nu era conectați mai mult de 10% contribuabili și instituții din localitate.

În ceea ce impune ca a prejudiciat Primăria **** cu suma de 97000 lei, suma respectivă nu a avut careva calcul, această sumă a fost pusă haotic de către primar, însuși pierdere a fost de Asociația Obștească 11308 lei când a fost încheiat contractul de comodat, dar nu primăria comuna ****.

În ședința de judecată reprezentantul părții vătămate Caraman Lilian a explicat că a activat în calitate de primar al comunei **** din anul 2011. Apeductul de aprovizionare cu apă potabilă central a fost gestionat de către Asociația obștească **** în baza contractului de comodat din anii 2006,2008 și 2010. Apeductul a fost construit pe banii fondului de investiții și contribuții a locuitorilor, Primăria comuna **** nu a contribuit cu nimic. În perioada anului 2011 a mai fost construit încă 7 km de apeduct. Însuși apeductul a fost construit pe banii Fondului de Investiții-care era de 40000 dolari SUA, precum și din banii cetățenilor a câte 500 lei de la vre-o 7000 de gospodării.

În arhiva nu se păstrează Deciziile din 2006, de aceea nu cunoaște dacă au fost încasate careva sume de bani la darea în exploatare a apeductului, nu a putut comunica nici referitor la terenul unde este amplasat apeductul. Apeductul la zi astăzi valorează 1 milion de lei aproximativ, însă în 2011 au mai fost construite 7 km de apeduct. La fel a comunicat că dl. Deresco a fost primar din anul 2003 până în anul 2007. Apeductul a fost construit din banii Fondului de investiții și contribuția oamenilor, primăria nu a contribuit cu nimic din câte își amintește. În anul 2011 s-a mai construit 7 km de apeduct. De suma de 800.000 lei a auzit în cadrul ședinței. Banii au fost achitați de locuitori pentru că apeductul se afla în gestiunea Asociației, iar acum deja a trecut în gestiunea Primăriei. Apeductul a fost construit prin intermediul FISM. Formarea unei Asociații era o condiție obligatorie

pentru a putea fi colectate contribuțiile de la locuitorii comunei pentru construcția apeductului. FISM a alocat suma de 40.000 dolari SUA, iar locuitorii au contribuit câte 500 lei. Nu a putut comunica instanței cine a făcut proiectul apeductului.

În cadrul ședinței de judecată în vederea elucidării circumstanțelor ce au importanță pentru cazul dat, a fost audiat suplimentar reprezentantul părții vătămate Caraman Lilian, care a comunicat că din anul 2007-2011 a fost consilier, problema cu apeductul a apărut în anul 2010, iar prejudiciul a fost calculat personal de el, din anul 2010 de când a fost luată Decizia de a fi predat apeductul în gestiunea primăriei, și a fost calculat până în anul 2013 aproximativ, dar au fost documente contractuale prin care apeductul a revenit primăriei. Ei au emis decizia Consiliul care stabilea cine gestionează bunurile statului, astfel s-a decis prin Decizie retragerea apeductului de la Asociație pentru că nu gestionau corect. Decizia consiliului primăriei nu s-a executat până în 2013 de către Asociație, și apeductul a fost gestionat ilegal, respectiv primăria a avut obiecții anume pe anii 2010- 2013 și nu înțelege de ce îl întreabă de prejudiciul calculat pentru anul 2007.

La întrebările procurorului a comunicat că Decizia consiliului local, din câte își amintește este pe primul contract, pe ultimele trei contracte se repetă același număr al deciziei, cea ce nu este corect. Fiecare contract încheiat trebuie să aibă la bază o decizie a consiliului local.

Cu Asociația a fost încheiat contract de comodat în anul 2007, este contract fără plată pentru că primăria nu a contribuit cu nimic la construcția apeductului. Referitor la circumstanțele încheierii contractului de comodat din 2006 acesta nu a putut comunica nimic, deoarece el a început a activa ca consilier din 2007.

Primăria s-a referit la prejudiciul calculat pe perioada 2010-2013, dar din 2006-2007 el crede că suma poate fi și mai mică, deoarece prețul unui cub de apă era 3, 50 lei, iar ei au calculat pentru perioada 2010-2013 cu prețul de 7 lei.

A menționat de asemenea că dacă este Decizia Consiliului și Cancelaria de Stat nu a contestat-o atunci, aceasta se consideră legală. Primăriei i-a fost cauzat prejudiciu, dar el indică doar perioada 2010-2013.

Procurorul a dat citire, calculelor indicate de primărie la faza de urmărire penală, la care reprezentantul primăriei a comunicat că nu este la curent de ce s-a indicat perioada 2006-2007, consideră este o eroare, deoarece calculul este pentru trei ani de zile și iese suma peste 200000, dar pentru un an cu 3,50 lei nu va ieși suma indicată în învinuire, chiar dacă ar calcula după formula care a calculat pentru anii 2010-2013. Suma din învinuire nu cunoaște cum s-a efectuat calculul, consideră că este o eroare. Eroarea respectiva a depistat-o cu o lună, două când cu contabilă șef s-au apucat să facă calculul de la început.

De către reprezentantul părții vătămate a fost prezentată o notă informativă, contrasemnată de contabilă-șef a primăriei *****, prin care se indică faptul că transmiterea în comodat a apeductului Asociației Obștești s-a realizat la insistența contribuabililor, care solicitau ca să fie aprovizionați cât mai urgent cu apă. Totodată s-a stabilit că apeductul din comună a fost luat la evidență în luna iunie 2008 conform actului de primire-predare a investițiilor.

Iar la solicitarea avocatului a comunicat că: „ Primăria com. ***** la construcția apeductului central în anii 2006 nu a contribuit. Sursa Principală de finanțare pentru construcția apeductului central a fost investiție ca grant acordat comunității la restabilirea obiectelor de infrastructură în baza Hotărârii Comitetului Executiv FISM din 22.02.2006 în sumă de 711761 lei. Totodată la finanțarea pentru construcția apeductului au contribuit 636 locuitori a câte 500 lei.

În acest sens Primăria comunei ***** careva pretenții materiale față de fostul primar, *****, nu are.

Martorul Petrașco Liuba în ședința de judecată a explicat că este angajată la Primăria com.***** în calitate de percepător fiscal, cunoaște că apeductul a fost dat în comodat de către Asociația Obștească fără de bani la primărie.

Martorul Bobiștean Ion în ședința de judecată a explicat că în perioada anilor 2003-2007 a fost consilier la consiliul local a comunei *****. Pe motiv că satul avea probleme cu apă potabilă, el a participat la colectarea a contribuțiilor bănești de la săteni, iar altă sumă a fost de la Fondul de Investiții. Nu poate comunica exact, dar a fost discuții ca să fie desemnat cineva să gestioneze apeductul, au mai fost ședințe când se stabilea prețul cubului de apă, însă nu își aduce aminte cu exactitate. Gestionarea apeductului s-a decis a fi încredințată

unei asociații. Totodată a concretizat că a participat la informarea populației despre necesitatea colectării banilor, nu și la colectarea acestora.

Martorul Andronache Vasile în ședința de judecată a explicat că a activat în perioada anilor 2006-2007 în calitate de inginer cadastral în primăria com.*****. Până a începe construcția apeductului s-a format o Asociație Obștească, deoarece aceasta cerință era impusă de Fondul de Investiții. Primăria satului nu a contribuit cu careva bani. Bani au fost dați de locuitorii a satului de la 500 lei. până la 600 lei.

Martorul Tănase Vladimir în ședință de judecată a explicat precum că în comuna ***** funcționează fântâna arteziană care a fost construită în timpul pe când ***** era primar al localității respective precum și apeductul construit în anul 2006. Totodată a declarat că nu cunoaște de către cine erau administrate în anul 2006, dar din anul 2007 știe că era administrată de către Asociația Obștească ***** , dar în temeiul căror acte erau administrate nu cunoaște deoarece nu a intrat în detalii. Divergențe au început să apară în anul 2011-2014, și anume legate de prețul apei iar în anul 2014 s-a luat decizia ca apeductul să treacă în administrarea administrației publice locale. Despre faptul dacă Primăria a contribuit financiar la construcția apeductului nu cunoaște dar a declarat că populația a contribuit cu câte 500 lei. La întrebările instanței a comunicat că dezacordul cu prețul apei a apărut în anul 2011. Consiliul local nu era de acord cu prețul apei, deoarece era gestionat de domnul Lungu, care făcea cum dorea el, stabilea ce preț dorea la apă, atunci s-a hotărât să fie trecut apeductul la balanța primăriei. Domnul Lungu a oprit apa de la școală fără a se consulta cu consiliul local.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform art.93 Codul penal, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicații în acest sens se conțin și în pct.4) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căruia, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În privința inculpatului ***** a fost pornită și efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a

fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, instanța de judecată, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Codul de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, constată următoarele:

Conform art.51 alin.(l) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Astfel, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.328 Cod Penal îl constituie relațiile sociale cu privire la bună desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune îndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Obiectul material al infracțiunii de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu îl reprezintă sau poate să-l reprezinte corpul delict persoanei sau bunurile mobile sau imobile.

Latura obiectivă a infracțiunii include trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Infracțiunea specificată la art.328 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale

persoanelor fizice sau juridice. Prin daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice se înțelege: vătămare ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; leziuni corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate; daune materiale care nu ating proporțiile mari etc.

Dacă fapta de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu nu implică producerea unor asemenea urmări, răspunderea poate fi aplicată în conformitate cu art.313 din Codul contravențional. Această normă stabilește răspunderea pentru săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.328 Cod Penal se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Motivul infracțiunii de exces de putere sau depășirea a atribuțiilor de serviciu pot consta în: interes material; năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale; răzbunarea; gelozie; interpretarea eronată a obligațiilor de serviciu; excesul de zel etc.

Astfel, instanța de judecată va reține că. infracțiunea specificată la art.328 din Codul penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul survenirii daunelor în proporții considerabile aduse intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Conform alin.(2) art.126 din Codul penal, în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege, caracterul considerabil al daunelor cauzate se stabilește luându-se în considerație gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, prin daune în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege persoanei fizice se înțelege după caz:

Vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății;

Leziunile corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate;

Daunele materiale care nu ating proporții mari.

Astfel, instanța de judecată concluzionează că, învinuirea înaintată lui ***** în temeiul art.328 alin.(2) lit.b și d) din Codul penal, prevede în calitate de consecințe soldate cu urmări grave exprimate prin cauzarea intereselor publice a daunelor în proporții deosebit de mari .

Persoana fizică sau juridică, ale cărei drepturi sau interese ocrotite de lege suferă daune in proporții considerabile, este victima infracțiunii prevăzute la art.328 din Codul penal.

Din învinuirea adusă inculpatului ***** urmează că în urma acțiunilor infracționale, ultimul nu a încasat în bugetul de stat mijloace bănești, prin ce a i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în sumă de 298958,33 lei.

Subsecvent, instanța relevă că prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017 pct. 85, instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale este obligată să stabilească cu certitudine urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului.

Curtea a menționat că nu este suficient să se constate că fapta incriminată aduse atingere valorii sociale ocrotite, ci acesta atingerea trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate care să justifice sancțiunea penală.

După dispozițiile art.8 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate. în condițiile prezentului cod. se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu art.325 alin.(l) Codul de procedură penală. judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. iar în conformitate cu art.384 Codul de procedură penală. instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare. de achitare sau de încetare a procesului penal.

Totodată, instanța de judecată ține să menționeze, că potrivit Hotărârea Curții Constituționale din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art.328 alin.(1) Cod penal, a fost declarat neconstituțional

textul "intereselor publice sau", momentul din care acest element constitutiv al componenței incriminate decade de drept din învinuirea adusă.

Totodată, faptul că învinuirea care a fost înaintată prin rechizitoriu vizează acțiuni ale inculpatului care au fost soldate cu urmări grave, sintagmă care a fost recunoscută neconstituțională conform hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 01.08.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal, condiționează lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Așadar, instanța de judecată, reține că, faptele inculpatului conțin semnele calificative ale contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, adică "săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, iar cauza penală de învinuire a lui *****, urmează a fi încetată pe motiv că, în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Conform art. 30 alin. (2) Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an. Contravenția a fost comisă în perioada lunii iulie 2006, iar până la momentul actual s-a depășit cu mult termenul de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, motiv din care considerăm necesar de a înceta procesul contravențional în privința lui *****, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

La caz instanța de judecată. invocă și prevederile art.6 § 1, citit în conjuncția articolului 6 § 3 lit. a) din Convenție a introdus în ordinea de drept națională garanții de procedură, stipulând că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță care trebuie să hotărască asupra temeiniciei oricărei acuzații îndreptate împotriva sa. iar orice acuzat are dreptul. în special. să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa.

Așa cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. într-o formulare de sinteză. se relevă că. prin art.6 § 1, combinat cu § 3 din același articol. au fost stabilite elementele esențiale ale unui proces echitabil. marcat. în special. de importanța atribuită aparențelor și de sensibilizarea crescândă a

opinieii publice cu privire la garanțiile unei bune justiții (a se vedea CEDO, decizia în cauza Rorges contra Belgiei. parag.24).

Prin urmare. articolul 6 din Convenție are o relevanță decisivă asupra jurisprudenței, creând un adevărat model universal de proces echitabil în jurul noțiunilor de punere sub învinuire a persoanei și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror. Norma respectivă garantează temeinicia acuzației în materie penală. adică notificarea oficială. ce emană de la autoritate competentă a învinuirii de a fi comis o infracțiune. îndreptate împotriva unei persoane.

Relevantă în acest sens este și jurisprudența în materie penală a Curții Europene. Recunoscând unanim importanța deosebită a predictibilității legii procesual penale sub aspectul informării persoanei trase la răspundere penală cu privire la învinuirea înaintată. prin prisma impactului asupra echității procedurilor și a dreptului la apărare. s-a statuat o jurisprudență europeană constantă și consistentă. dintre care se menționează Hotărârile CEDO pronunțate în cauza De Torres vs Spania.

În conformitate cu art.332 alin.(1) Codul de procedură penală. cazul în care. pe parcursul judecării cauzei. se constată vreunul din temele prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2). 4). 5). precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal. instanța. prin sentință motivată. încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu art.332 alin.(2) Codul de procedură penală. în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă. instanța încetează procesul penal și. concomitent. soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova.

Cercetând circumstanțele cauzei și probele enumerate supra, instanța de judecată consideră că acțiunile lui ***** întrunesc semnele contravenției prevăzute de art.313 Codul contravențional, după semnele calificative, adică săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine interesele publice sau drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Astfel, ***** a comis contravenția prevăzută de art.313 Codul contravențional.

Conform art.30 alin.(2) Codul contravențional. termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an.

În speța, contravenția a fost comisă de ***** în perioada deținerii funcții de primar al comunei ***** în perioada anilor 2003-2007, iar până la momentul actual s-a depășit termenul de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, motiv din care instanța de judecată, consideră necesar de a înceta procesul contravențional în privința lui *****, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Astfel, dat fiind că, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.313 Codul contravențional, precum și ținând cont de faptul că, a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională, instanța de judecată consideră necesar de a înceta cauza penală de învinuire a lui ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit b,c) Codul penal. cu atragerea acestuia la răspundere contravențională în baza art.313 Codul contravențional. cu încetarea procesului contravențional în temeiul art.30 Codul contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Consecvent, instanța de judecată reține că conform art. 431 Cod contravențional al RM, la judecarea cauzei contravențional, instanța hotărăște asupra corpurilor delictive potrivit prevederilor art. 106 Cod penal al RM și ale art. 162 Cod de procedură penală al RM. care se aplică în mod corespunzător în procesul contravențional.

Astfel, conform art. 106 Cod penal RM. confiscarea specială constă în trecerea. forțată și gratuită. în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). în cazul în care aceste bunuri nu mai există. nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate. se confiscă contravaloarea acestora. Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; rezultate din infracțiuni. precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-1 răsplăti pe infractor; deținute contrar dispozițiilor legale; convertite sau transformate. parțial sau integral. din bunurile rezultate din infracțiuni și din

veniturile de la aceste bunuri; care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri. Dacă bunurile enunțate la alin.(2) lit.a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală. Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

Iar, potrivit art. 162 Cod de procedură penală al RM, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse. Iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali. Iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului, în caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte. Litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictelor, se remit persoanelor de la care au fost ridicate. Valoarea obiectelor alterate, deteriorate sau pierdute în urma efectuării expertizei judiciare și a altor acțiuni legale se atribuie la cheltuielile judiciare. Dacă aceste obiecte au aparținut învinutului, inculpatului sau persoanei civilmente

responsabile. contravaloarea acestora nu se restituie. Dacă aceste obiecte au aparținut altor persoane. contravaloarea lor se restituie din bugetul de stat și poate fi încasată de la condamnat sau de la partea civilmente responsabilă. In caz de achitare a persoanei, precum și în caz de scoatere de sub urmărire penală pe temei de reabilitare, contravaloarea obiectelor alterate sau pierdute în cadrul efectuării expertizei judiciare sau a altor acțiuni legale se restituie proprietarului sau posesorului legal, indiferent de calitatea lui procesuală, din bugetul de stat, în cazul în care corpurile delictu au fost transmise conform destinației potrivit prevederilor art.161 alin.(3), proprietarului sau, după caz, posesorului legal i se restituie obiecte de același gen și calitate sau i se plătește contravaloarea lor pornind de la prețurile libere în vigoare la momentul compensării.

În această ordine de idei, instanța de judecată, raportând prevederile legale sus enunțate la materialele cauzei stabilește că documentele și obiectele ridicate de către organul de urmărire penală și anume: contractul de comodat nr.69 din 15.10.2006 încheiat între Primăria com.***** semnat de primarul ***** și AO"*****; contractul de comodat fără număr din 01.07.2008 încheiat între AO"***** și primarul alPrimăriei com.***** G.Gologan și contractul de comodat nr.69 din 01.07.2010 încheiat între AO"*****" și primarul al Primăriei com.***** , G.Gologan, urmează a fi păstrate la materialele cauzei.

În conformitate cu art. art.384, 391-394, 396 art.397 pct.2 și pct.3. Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Procesul penal în privința lui ***** pe art.328 alin.(2) lit.b) c) Cod penal RM, se încetează pe motiv că fapta constituie o contravenție.

Procesul contravențional în privința lui ***** pe art. 313 Cod contravențional al RM, se încetează pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Corpurile delictu: contractul de comodat nr.69 din 15.10.2006 încheiat între Primăria com.***** semnat de primarul ***** și AO"*****; contractul de

comodat fără număr din 01.07.2008 încheiat între AO"***** și primarul al Primăriei com.***** G.Gologan și contractul de comodat nr.69 din 01.07.2010 încheiat între AO"*****" și primarul al Primăriei com.***** , G.Gologan, urmează a fi păstrate la materialele cauzei.

Sentița cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile,
prin

intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Sentița a fost pronunțată integral la 04 martie 2020.

Președintele ședinței,

judcătorul

Constantin Crețu